

Men alle social-radikale Ideer, alle de Ideer, som gaar ud paa at søge ned til Ondets Rod, hvad enten de nu kalder sig Socialisme eller Georgeisme, eller de blot er udtrykte i et politisk Partiprogram, maa være dem, som det tilkommer os at arbejde med for at skabe en bedre Fremtid. Det er blevet sagt af en Taler her, at Socialdemokratiet, naar det nu sendte en Mand ind i Ministeriet, ikke derfor er blevet mindre radikalt, og det vil jeg ogsaa haabe er sandt. Jeg vil tilføje, at det er heller ikke efter min Opfattelse blevet mindre socialistisk gennem de Aar, der er gaaet, men lykkeligvis nok noget mindre doktrinært-marxistisk. Det ærede Medlem, som staar foran mig (Hans Nielsen, [Skanderborg Amts 1ste Valgkreds]), har udtalt sin Glæde over at se en socialdemokratisk Minister; jeg deler ganske hans Glæde, og jeg synes, at Landdemokratiet, som erindrer sin egen Glæde i 1901, ikke, saaledes som nogle af dets Blade viser Tegn til, skulde spotte over denne Glæde hos Arbejderklassen, thi hvad betyder det andet end akkurat det samme, som skete i 1901, at en Klasse, som ikke før har deltaget i Regeringsmagten, har arbejdet sig saa stærkt frem, at den nu kan være med i Regeringen. Og jeg synes, at de Forhold, som har kunnet medføre, at Socialdemokratiet baade her og i andre Lande har meldt sig til Samarbejde med de andre Partier, som vil det social-radikale Fremskridt, dog er et Lyspunkt i, hvad der for Øjeblikket sker.

Nu kan maaske nogen sige, at det er for optimistisk, jeg udtaler mig, naar jeg her har fremstillet lidt af mit Syn paa Fremtiden, men jeg giver det ærede Medlem fra Højrup (Johs. Fog-Petersen) ganske Ret i, at Grundlaget for demokratisk Politik, Sindsstemningens Grundlag, maa være Optimisme. I denne Tid, hvor mangfoldige Forhaabninger er knuste, vilde det være haabløst at drive Politik, hvis ikke straks et nyt Haab glimtede for Slægtens Øje; det er rigtigt, at ingen ved, hvad der kommer efter Ragnarok. Men de gamle Nordboere troede nu, at efter Ragnarok kommer Gimle. Lad os ogsaa tro derpaa. Hvis man ikke troede derpaa, synes jeg, var der ikke andet for demokratiske Politikere at gøre, naar de havde gjort deres Pligt i disse vanskelige Aar, end at gaa deres Vej, plante Kaal, dyrke deres Have, glæde sig over Naturen og Samværet med de Mennesker, de synes om, og saa ved Aftenstid gruble over Tilværelsens Gaader. Men jeg for mit Vedkommende tror paa Lyset efter Mørket, og jeg sætter mit Haab mod Tidens

Tegn. Derfor haaber jeg ogsaa, at det nye Indenrigsministerium maa blive en Begyndelse og ikke helt maa forsvinde. Men foreløbig arbejder vi med de Spørgsmaal, som nu ligger for, og dér beder jeg, trods al Meningsforskel, om Medhjælp. Hvis Indenrigsministeriet overfor de store vanskelige Opgaver, der venter det, altid kan være sikker paa, at man ikke lurer paa et Fejlgreb, men tværtimod vil yde det Bistand overfor Vanskelighederne, saa kan man trostigt gaa til det fortsatte Arbejde og ogsaa tage de Skuffelser, der vil komme, med Ro. Det er givet, at Tiden, der kommer, bliver svær, og den kræver alle Kræfter.

Formanden: Folketingsmanden for Odense Amts 7de Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Kristiansen: Det ærede Medlem fra Assens (Klaus Berntsen) udtalte i sin Tale i Gaar angaaende en Ændring af Postforholdene ved Otterup Station, at Beboerne dér var imod at faa Postekspeditionen adskilt fra Jernbaneekspeditionen. Det forholder sig imidlertid ikke saaledes. Den højtærede Trafikminister har sikkert Ret, naar han i Dag i sin Tale udtalte, at Befolkningen i Almindelighed ikke var imod en saadan Udvidelse, og hvad der er Tilfældet med Befolkningen i Almindelighed, er da ogsaa Tilfældet med Befolkningen i Otterup og Omegn. Den er ikke imod den paatænkte Udvidelse. Det, Befolkningen i Otterup i denne Sag er imod, er den Plan, som har været fremmet om at lægge det paatænkte Posthus henne i en Afkrog bag ved Stationsbygningen paa en Plads, hvortil man kun kan komme ad en Omvej. Befolkningen i Otterup ser gerne, at der oprettes et selvstændigt Postkontor. De nuværende Forhold er ganske utilfredsstillende for en By af Otterups Størrelse og med et Opland som det, denne By har, og Befolkningen ser gerne, at der finder en Adskillelse Sted. Derimod vil jeg henstille til den højtærede Trafikminister, at man frafalder den Plan, der gaar ud paa at lægge det paatænkte Postkontor paa den nævnte Plads, men i Stedet for søger at faa lejet et Kontorlokale paa et lettere tilgængeligt Sted. Den nuværende Station maa kunne udvides saaledes, at Postkontoret vedblivende kan faa Plads der, eller man kan leje et udmærket Lokale umiddelbart op til Stationsbygningen lige ud til den Hovedvej, som fører til Otterup Station.